

Stará láska nerezaví

Waldemar Matuška

Maminko a táto, prosím vás,
už budem vážně dítka hodná,
jen řekněte nám, co je velká láska,
chceme znát i pravdu do dna.

Láska je jak proud, jak vodopád,
když burácí z hor dlouhou strží,
jak uragán a tajfun všechno smete,
vůbec nic jí neudrží.

Láska je jak tón, jak hebký plyš,
když pohladí ti tvář svou dlaní,
a vybarví ti tvé sny pastelkami,
co nezblednou za svítání.

Říkám: cest la vie,
kdo nám odpoví,
proč nám, kdopak ví,
stará láska nerezaví.

Protože je láska pekelná,
v mé duši píše černou duší.
Ne, láska je přec modré sojčí pířko,
které vánek neporuší.

Říkám: cest la vie...

Nebe, peklo ráj i s očistcem,
jak pravil jeden básník v básních,
a přesto stará láska nerezaví,
člověk všechno překoná s ní.

La-la-la-la...